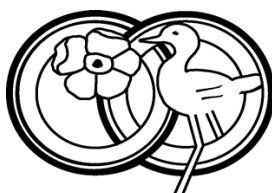

OBSERVATIE

CONTACTORGAAN

LANDSCHAPSVERENIGING "DE KRINGLOOP"

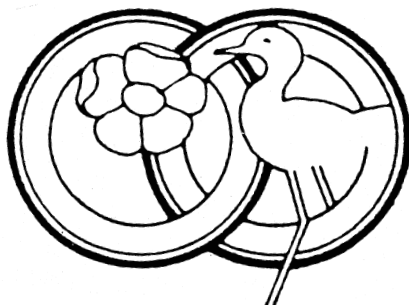
JAARGANG 36
2009 NR 1

OBSERVATIE

tweemaandelijks contactorgaan van

Jaargang 36 (2009) nr. 1

In dit nummer:

- Jaarvergadering op vrijdag 27 februari
door het Bestuur 2
- Bomencursus in 2009
door het Bestuur 3
- Lezing over Brits Columbia (Canada) op vrijdag 27 februari 2009
door J. Hermans 4
- Bomen en bloemknoppen
door Leo Koster 9
- De Feeter van maart 1950, deel 2
door René Theunissen 15
- Hallicunatie
door Leo Koster 19
- De grens van Stevensweert tot Budel .....
door M. Wieërs 21
- In het zonnetje
door het Bestuur 24

JAARVERGADERING OP VRIJDAG 27 FEBRUARI

Op **vrijdagavond 27 februari** houdt Landschapsvereniging De Kringloop haar jaarvergadering. De vergadering wordt gehouden in de centrale ruimte van **Basis-school Triangel, Linnerhof 36 te Linne**. De vergadering begint, in verband met de lengte van de lezing, om **19.00 uur!!** en duurt tot 19.30/19.45 uur.

De agenda voor de jaarvergadering is als volgt:

1. Opening en mededelingen

door de voorzitter, de heer J. Hermans

2. Jaarverslag

door de secretaris, Mevr. A. Homburg

3. Financieel verslag

door de heer L. Baars, penningmeester

4. Verslag van de kascontrolecommissie

door Mevr. A. van Oosten en de heer M. Richter. Aansluitend volgt de verkiezing van een nieuw lid

voor de kascontrolecommissie, omdat Mevr. van Oosten statutair aftredend is.

5. Bestuur/herverkiezing

Statutair aftredend zijn de heer K. Welters bestuurslid en de heer L. Baars penningmeester. Beide heren hebben zich bereid verklaard om voor een volgende bestuursperiode beschikbaar te zijn. De vergadering wordt voorgesteld om de heer K. Welters en de heer L. Baars voor een nieuwe bestuursperiode te herbenoemen.

6. Jaarprogramma 2009

Er volgt een toelichting op het jaarprogramma met aansluitend een overzicht van het cursusaanbod voor 2009.

7. Rondvraag

8. Afsluiting jaarvergadering

Na de jaarvergadering vinden de voorbereidingen plaats, die nodig zijn voor de lezing over Canada, die start om 20.15 uur.

Het Bestuur

BOMENCURSUS IN 2009

In navolging van de succesvol verlopen cursus **Bomen herkennen naar winterkenmerken**, heeft het bestuur van Landschapsvereniging De Kringloop besloten om deze cursus ook weer in 2009 aan te bieden. Evenals in 2008 zal ons lid en bomendeskundige de heer **Pierre Theunissen uit Beesel** deze cursus verzorgen.

De bedoeling van de cursus is om bomen te leren kennen aan de hand van winterkenmerken, die op en aan de takken te zien zijn. Dit jaar zijn er drie binnen-bijeenkomsten gepland om ervaring op te doen met de terminologie en de determinatiesleutels. Leden die in 2008 al aan de cursus deelnamen, kunnen hetzelfde cursusboek gebruiken. Er wordt nog gestudeerd op een eventueel aanvullende extra sleutel.

Uiteraard gaan we ook de natuur in: een excursie is gepland naar stadspark Hattem, waarbij het in 2008 gepubliceerde boekje van pas zal komen, een excursie gaat naar het Swalmdal ter hoogte

van het Groene woud. Iedere deelnemer dient te beschikken over een goede loep en een scherp zakmes. De cursusdata zijn als volgt gepland:

Vrijdagavond 13 februari 2009

Start introductie-avond. Aanvang 19.30 uur in de centrale ruimte van Basisschool Triangel, Linnerhof 36 te Linne. De avond duurt tot 22.00 uur.

Zondagochtend 15 februari 2009

Excursie naar stadspark Hattem te Roermond. Aanvang 9.00 uur, de excursie duurt tot 12.00 uur.

Vrijdagavond 6 maart 2009

Determineeravond bomencursus in de centrale ruimte van Basisschool Triangel, Linnerhof 36 te Linne. De avond start om 19.30 uur en duurt tot 22.00 uur.

Vrijdagavond 13 maart 2009

Determineeravond bomencursus in de centrale ruimte van Basisschool Triangel, linnerhof 36 te Linne. De avond start om 19.30 uur en duurt tot 22.00 uur.

Zondagochtend 15 maart 2009

Excursie naar het Swalmdal nabij Groene woud.

Dit is de laatste bijeenkomst van de bomencursus. Tijdens de introductieavond wordt bekend gemaakt waar het startpunt is van de beide excursies.

De cursus kost **10 Euro voor leden en 20 Euro voor niet-leden**. Leden hebben uiteraard voorrang. Er is slechts plaats voor maximaal **40 deelnemers**. Tijdens de excursies wordt de groep in twee groepen opgesplitst; de heren J.Hannen en J.Hermans zullen dan een

groep voor hun rekening nemen.

Aanmelden kan via **onze website of telefonisch of schriftelijk bij dhr. J. Hermans**. Uw aanmelding is pas **definitief, wanneer het cursusgeld is gestort**.

Aanmelden en betalen kan tot **zondag 8 februari 2009**. Indien op deze dag het cursusgeld niet binnen is, behoort U niet tot de deelnemers en ontvangt U ook geen uitnodiging.

Het Bestuur

LEZING OVER BRITS COLUMBIA (CANADA) OP VRIJDAG 27 FEBRUARI

door J. Hermans

Op **vrijdag 27 februari** houdt de **heer J. Hermans** na de jaarvergadering een lezing over Canada, meer specifiek over de meest westelijk gelegen deelstaat **Brits Columbia**. De lezing begint om **20.15 uur** en zal ongeveer duren tot **22.30 uur**. Locatie: **centrale ruimte van Basisschool Triangel, Linnerhof 36 te Linne**. Hierna volgt in vogelvlucht een overzicht van de hoofdpunten uit de lezing

Canada is een onvoorstelbaar groot land met oude bossen,

ruige bergen en kosmopolitische steden. Het strekt zich uit van de

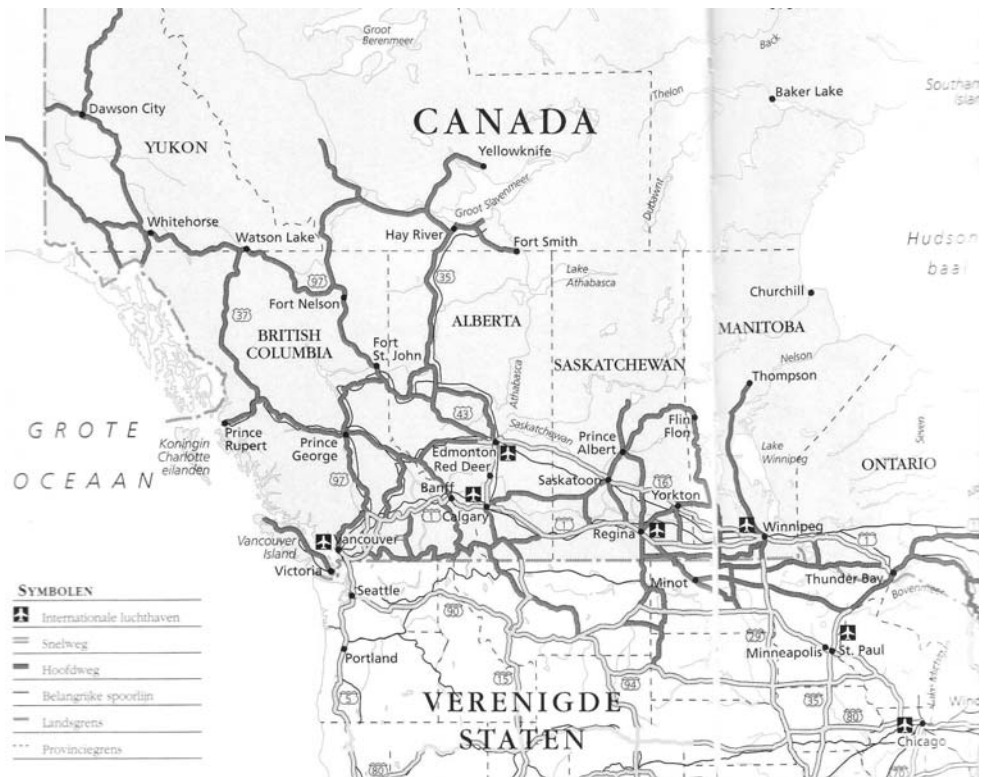

Atlantische Oceaan tot de Grote Oceaan en de Noordelijke IJszee. Zo'n 20.000 jaar geleden vestigden de eerste bewoners er zich; tegen de 19^e eeuw hadden de Europeanen de overhand gekregen. Nu staat het land bekend als een liberale, multiculturele samenleving.

Canada is vrijwel even groot als heel Europa. Het is ontstaan uit de oudste landmassa's ter wereld: het komvormige Canadese schild dat een groot deel

van het land beslaat, is 1 miljard jaar oud. Het laagste punt van de kom is de Hudsonbaai, aan de randen plooit het schild zich tot bergketens. De kustlijn belooft 243.800 km. In het binnenland liggen zo'n 2 miljoen meren. Canada staat bekend om zijn gevarieerde landschap.

Onze kennismaking met Canada begint in Toronto, een van de drie grootste Canadese steden, gelegen in de deelstaat Ontario. De

bijna 4 miljoen inwoners zijn afkomstig uit meer dan 100 etnische groepen. Als rijkste stad in het meest welvarende gebied van het land is Toronto het financiële en commerciële centrum van Canada met mooie musea, luxueuze winkels en interessante bezienswaardigheden. Toronto is een ondernemende stad. Oorspronkelijk was deze stad op de oevers van Lake Ontario een inheemse nederzetting uit de 17^e eeuw, na 1720 een Franse pels-handelspost. In de Oorlog van 1812 werd om de stad gevochten door de VS en Engeland, maar later werd het een

rustige stad, die na de Tweede Wereldoorlog enorm groeide met de komst van 500.000 immigranten, vooral Italianen en recent Chinezen.

Een aantal bezienswaardigheden worden getoond, waarna we vertrekken naar de Niagara Falls. De Niagara Falls bestaat uit een enorme boog van schuimend water dat over een 52 m hoge rots omlaag stroomt, meestal te midden van een dichte nevelwolk. Eigenlijk zijn er twee watervallen te zien, want de snelstromende Niagara River wordt in tweeën gedeeld door Goat Island. Aan de ene kant van het eilandje stort

de Canadian Horseshoe Falls naar beneden en aan de andere kant, over de grens, de kleinere American Falls. Na dit kleine Oost-Canadese oponthoud vliegen we van Toronto naar Calgary, waar in feite onze echte Canadatocht van start zal gaan.

Het indrukwekkende natuurschoon van Brits-Columbia en de bergen, bossen en meren van de Rockies vormen de hoofdmoot van de lezing. Zo volgen we een deel van de Trans-Canada Highway richting westkust naar Prince Rupert. Aan het ontstaan van de Rocky Mountains liggen drie krachten ten grondslag. Grote stukken van de aardkorst (tektonische platen) schoven onophoudelijk langs elkaar, waardoor een stuwende kracht ontstond. Vervolgens schoof de Pacifische plaat onder de Amerikaanse plaat, waardoor vulkanen ontstonden uit de

gesmolten steen van de zeebodem. Sedimenten werden tijdens de ijstijden door de rivieren en de wind naar de Amerikaanse plaat verplaatst, die tussen 25 en 50 miljoen jaar geleden nog sterker werd geplooid en opgestuwd. Dat de Rockies een relatief jong gebergte is valt af te leiden uit het feit dat de bergkammen zeer scherp getand zijn.

Zo verkennen we uitvoerig de prachtige nationale parken als Banff, Jasper en Yoho. Banff is het bekendste nationale park van de Rockies. In 1883 ontdekten drie arbeiders van de Canadian Pacific Railroad warme

bronnen in het gebied, dat in 1885 werd uitgeroepen tot het eerste Canadese natuurreservaat.

Eeuwen voor de aanleg van de spoorlijn leefden er in dit gebied Indianen van de stammen der Zwartvoeten en Kootenay. Ook deze oorspronkelijke bewoners krijgen tijdens deze lezing ruim aandacht.

Het Banff National Park beslaat een gebied van 6641 vierkante km. Het park omvat indrukwekkende bergpieken, uitgestrekte bossen, gletsjermeren en machtige rivieren. Tot de bekendste meren behoren Peyto Lake, Lake Louise en Bow Lake.

landschappen te ontdekken is.

Jasper National Park is het grootste en meest noordelijke van de vier nationale parken in de Rockies. Het heeft een oppervlakte van 10.878 vierkante km en omvat een bergachtig gebied met valleien en gletsjermeren en het Columbia Icefield. Tot de te bezoeken terreinen behoren Maligne Canyon, Mount Edith Cavell, Medicine Lake en Athabasca Falls.

Vanuit de Rockies zetten we koers naar Prince Rupert, waar we de boot nemen en bijna een

dag lang varen naar Vancouver Island. Hier verblijven we eerst in Tofino om kennis te maken met de indrukwekkende westatlantische kustwouden met reusachtige Thuja's en ceders. Na deze prachtige plek reizen we door naar Victoria. Victoria is een stad met een kalme sfeer. Deze plaats werd in 1843 door James Douglas gesticht als een handelspost van de Hudsonbaaicompanie. In 1871 werd Victoria provinciehoofdstad van Brits-Columbia, maar de stad werd in grootte al gauw voorbij-

gesneld door Vancouver, nu de grootste stad van Brits Columbia.

In Victoria brengen we een bezoek aan het beroemde Royal British Columbia Museum, waar we vooral kennis zullen nemen van de prachtige verzameling inheemse kunst.

De tocht door Canada wordt besloten in Vancouver. Hier eindigt onze ontdekkingsreis door Brits Columbia.

BOMEN EN BLOEMKNOPPEN

door Leo Koster

Het besluit om een bomencursus te organiseren zorgt er in korte tijd voor dat zich velen aanmelden. Je mag rustig stellen een schot in de roos. Liefst 54 personen willen meer weten over bomen en boomknoppen. Er worden twee binnenlessen en twee buitenexcursies gegeven. De eerste binnenles is op 31-01-2008. Onze excursieleider is Pierre Theunissen, omdat de groep erg groot is zal onze voor-

zitter daar waar nodig is bijspringen. Op de introductieavond wordt een poging gedaan om bomen en struiken te herkennen in de winter. Op het verhoogde gedeelte in de overvolle centrale ruimte van Basisschool Triangel liggen heel veel verschillende takken en twijgen. Uiteraard is er ook voor een cursusboek gezorgd. Op het voorblad afbeeldingen van diverse knoppen en een grote afbeelding

van een schitterend bladmerk met heel duidelijke bladsporen. Bij het op naam brengen (determineren) van bepaalde twijgen komen we er al snel achter dat bladsporen een zeer belangrijk kenmerk is. We leren ook dat één- en tweejarig hout een twijg is, al het andere zijn takken. In het boek wordt ingegaan op knoppen, knopschubben, bladmerken, sporen en merg. Uiteraard zijn ook determinatietabellen opgenomen, men heeft gedacht aan een verklarende termenlijst en enkele pagina's zijn gewijd aan bomensilhouetten. Kortom een goed verzorgd cursusboek. Tussen de twijgen en takken ook

enkele met doorns en stekels. Een doorn heeft een verbinding met het hout, een stekel niet. De valse Christusdoorn is een top-punt van een takdoorn. De term 2-rijige knopstanden komt vaak voor, bij de cotoneaster zijn de 2-rijige knoppen heel goed te zien. Wilgen hebben maar één knopschub. De vuilboom heeft geen knopschubben, het zijn naakte bladknoppen. Bij de papiermoerbeiboom zien we melksap. Schors is het dode-, bast het levende hout. Bij de paardekastanje is het bladmerk met bladsporen (vaatbundels voor de voeding) duidelijk te zien. Het bladmerk is het lidteken van het afgevallen blad. Soms zijn bladsporen duidelijk te zien zoals op het voorblad van het cursusboek, een andere mogelijkheid is om met een scherp mes, evenwijdig aan het bladmerk, het kurklaagje van het bladmerk te doorsnijden. Als dit goed gedaan wordt zijn de sporen als groene punten zichtbaar. De noot heeft geladerd merg, de deutzia (bruidsbloem) bezit geen merg maar is hol. Er worden takken uitgedeeld, in eerste instantie denk ik aan waterloten van de linde, een waterloot is een lange tak die zich uit een slapende knop heeft

ontwikkeld. Zeer vaak te zien aan de voet van de Hollandse linde. Maar via de tabel komen we uit bij de plataan. Ter afsluiting genieten we van diverse dia's waaronder twee stammen die niet aan elkaar gegroeid zijn en die uit elkaar dreigen te scheuren, dit wordt een plakoxsel genoemd. Een fraaie dia van een plataan met de typische schors als een legpuzzelpatroon. Op 15-02-08 de tweede binnenles: "determineren bomen en struiken". Knoppen zitten aan alle levende planten, uit bladknoppen komen (scheut)blaadjes, uit alle bloemknoppen bloemen. Bloemknoppen zijn meestal dikker dan bladknoppen. Door opname van water strekken de cellen zich en kunnen knoppen groter en dikker worden. Voor determinatie zijn goed gegroeide en belichte takken belangrijk, aldus Pierre. Gezamenlijk worden takken gedetermineerd. De eerste tak is een lijsterbes, bij de tweede gaat het in het begin al fout. Aan de tak zit op een enkele plaats wel overstaande knoppen maar over het algemeen staan de knoppen verspreid. Bij de vraag "*knoppen overstaand of in kransen of knoppen verspreid*", gaan we met zijn allen naar

"verspreide knoppen". Pierre geeft het ruitertlijk toe, dit is een rotzak. Doordat er melkachtig sap vrijkomt en we voor "*knoppen overstaand*" kiezen, komen we uit bij de papiermoerbeiboom. Pierre geeft ons een goed advies: oefen via de tabellen met twijgen waarvan je de naam zeker weet. Gezamenlijk brengen we nog de linde, haagbeuk en gele kornoelje op naam. Je merkt dat de cursisten het fijn vinden om gezamenlijk takken of twijgen te determineren. De eerste buitenles is op zondag 17-02-08 in de Doort en niet op Hattem. Vannacht heeft het pittig gevoren, nu is het zonnig. Gisteren heb ik hier nog flink de handen uit de mouwen gestoken om het paddenscherm aan te brengen. Onze voorzitter maakt een scheiding in de groep door middel van de postcode! Ik loop met Jan mee. De boomklever is ook al wakker en dat geldt ook voor de grote lijster, heggenmus, grote bonte specht en grauwe ganzen. Een mooi solitair boompje langs de Middelsgraaf wordt met behulp van het cursusboek gezamenlijk gedetermineerd. We komen uit bij de zomereik. Dan een klein struik-

vormig boompje, geringe amandelgeur, het is de boskriek (zoete kers). Een waterhoen “peddelt” zich stroomopwaarts in de Middelsgraaf. Bij de grauwe wilg (grijze wilg) worden we gewezen op “verheven lijnen” (lengtestrepen) die zich direct onder de bast bevinden. We wandelen langs een zomereik die gebukt gaat door een plakksel, nog enkele zware stormen en een deel van de boom zal afscheuren. Alle mannelijke wilgen hebben gele katjes, wilgen zijn tweehuizig d.w.z. mannelijke en vrouwelijke bloemen op verschillende planten. Diverse blauwe reigers storen zich aan ons en zoeken een andere plek. We horen de geluiden van zowel zwarte-, groene- als kleine bonte specht. Jan zoekt bewust letterlijk en figuurlijk de zonnige kant op. De hazelaar wordt op naam gebracht, als we bij een veel jonger exemplaar komen herkennen we in eerste instantie hierin niet meteen de hazelaar. Prachtig zien we de vrouwelijke bloem, het zijn de kersrode stempels uit de top van de knop. Reeën worden door ons verstoord en moeten een andere rustplek zoeken. Kramsvogels vliegen er ook. Dan blijven we, in

de buurt van ontluikend daslook, gevlekte aronskelk, speenkruid en bosanemoon, stilstaan bij groene twijgen. Bij het determineren van deze twijgen gaan we in eerste instantie in de fout omdat we denken dat de knoppen bedekt zijn. Doch de knoppen zijn zonder knopschubben maar wel met twee geplooide blaadjes en op die wijze komen we uit op rode kornoelje. In de schaduw houdt deze struik namelijk groenkleurige twijgen. De “gespierde” haagbeuk wordt op naam gebracht en we bewonderen het niet algemene struikmos. Ter afsluiting bekijken we nog uitlopende knoppen van de es. De tweede buitenles is in het stadspark Hattem (Roermond). Gelukkig is John Hannen ook weer van de partij, aan hem wordt een groep toevertrouwd, Pierre ontfermt zich over de andere groep. De statige platanen krijgen de

nodige aandacht. Sommige stammen zijn echt glad, bij andere lijkt de gevlekte en afbladerende schors op een legpuzzel. Opvallend aan deze boom de bolvormige vruchthoofdjes. Het grote bladmerk, inclusief een klein bolletje is bij de hemelboom hoger en slanker dan bij de paardekastanje. Het merg is zacht en poreus. Bij de tulpenboom, wetenschappelijke naam *Liriodendron tulipifera*, wordt tevergeefs gezocht naar het typische afgeknotte blad. Er tegenover staan enkele zwarte berken (waterberken), ze zijn nooit kaarsrecht, de schors is erg donker en gekruld. Aan de trompetboom (*Catalpa*) hangen groepjes lange, slanke, peul-achtige zaaddozen. Eentje die je niet zonder handschoenen aanpakt is de kalopanax met zijn vele stekels, de bladeren zijn voorzien van 7 lobben, ze is familie van de duivelswandelstok. Een schitterende Japanse kers valt op door zijn bijzondere groeiwijze. Deze kers is geënt op een onderstam van de boskriek (zoete kers) en doordat de boskriek sneller groeit dan de Japanse kers ontstaat in dit geval een aparte en opvallende flessenvorm. De grond onder de valse Christus-

doorn ligt bezaaid met kromme, bruinkleurige peulen, de driedelige dorens aan de stam boezemen ontzag in. Dan komen we volgens Pierre bij de mooiste boom van het park, een ongeveer 150 jaar oude beuk, daar word je gewoon stil van. We stoppen bij de tupelo, (*Nyssa sylvatica*) befaamd om zijn prachtige, meest rode en gouden herfstkleuren, ze bezit een appelachtig blad en lichtblauwe besjes. Een grof vertakte boom krijgt onze aandacht, het is de doodsbeenderenboom, deze tweehuizige boom beschikt over grote, dubbel geveerde bladeren en in de herfst vallen de goudgele herfstkleuren op. Ook mooi zijn de herfstkleuren van de amberbomen en de zelvova's. Steeds als Pierre ons wat wil laten zien komt zijn snoeischaartje of scherpe "kniep" tevoorschijn. Een twijg of tak wordt niet zomaar afgeknipt maar de plek wordt bewust en met zorg gekozen. Het carillon van het park zwijgt als een graf, vandalen hebben een deel van de klokken gejat, uit voorzorg heeft men de rest ook maar verwijderd. Dit stadspark staat ook bekend om zijn twee nationale monumenten, te weten het Nationaal

Indië Monument inclusief de 17 opvallende, roestvrijstalen zuilen waarop 6280 namen staan van militairen die tussen 1945-1962 in het voormalig Nederlands-Oost-Indië (nu Indonesië) en Nieuw Guinea zijn omgekomen en het Nationaal Monument voor Vredesoperaties. In dit monument is o.a. een wereldbol verwerkt met daarin Irene, godin van de vrede, zij houdt een toorts met eeuwige vlam vast en op een plateau staan namen van 158 sinds de Koreaoorlog omgekomen vredesmilitairen. Aan de fraaie Judasboom hangen heel veel lichtbruine, platte peulen, in de lente hangen de naakte takken en de stam vol bundels lilaroze bloemen, het blad is niervormig. We komen bij enkele vrij slanke bomen; de Japanse notenboom, de Ginkgo biloba. Op grond van de bladvorm wordt deze boom ook wel "eendepootboom" genoemd. De rottende vruchten van de vrouwelijke exemplaren verspreiden een walgelijke geur, vandaar dat men hoofdzakelijk mannelijke exemplaren aanplant. Er worden veel aantekeningen gemaakt, erg leerzaam. Zonder aantekeningen kon ik bijvoorbeeld geen artikeltjes schrijven. Onder aan de stam van de Kau-

kasische vleugelnoot een hele gordel van wortelopslag, het merg is geschot (geladderd), deze éénhuizige boom krijgt opvallende katjes die wel 50 cm lang kunnen worden. Pierre wijst ons in een Amerikaanse eik op een heksenbezem, als gevolg van een schimmelinfectie ontstaat op een zieke plek een abnormale takkenvorming. Knoppen van een es zijn zwart, nu laat Pierre ons van een es grijze knoppen zien, het is de pluimes.

Bij het in 1804 door de familie Michiels van Kessenich aangekochte kasteeltje Hattem, wordt gezamenlijk de leuke, leerzame en interessante cursus afgesloten. Omdat het stadspark over schitterende bomen beschikt wordt het idee gelanceerd om een bomenboekje samen te stellen. Pierre, maar uiteraard ook Jan en John bedankt.

DE FEETER VAN MAART 1950, DEEL 2

door René Theunissen

Sef Beulen komt terug per .. jeep
Voor en na zijn ze teruggekomen
uit Indonesië. Met de Waterman,
de Grote Beer, de Oldenbarneveldt,
de Zuiderkruis, de Nelly en
hoe de troepentransportschepen
allemaal mogen heten. Telkens
werden er kaartjes achter in kerk
teruggenomen, omdat er weer
Linner jongens hartelijk verwel-
komd waren in ons dorp
En nu komt de laatste van het
rijtje terug: Sef Beulen. Niet met
een der schepen met die klin-
kende namen. Maar per jeep.
Met drie kameraden – Roel

Sloots uit Zutphen, Peter Pen-
narts uit Haarlem en Jan Glisse-
naar uit Willeskop – heeft hij een
half jaar lang gezworven door de
vreemde lande van drie wereld-
delen. Een pracht van een avon-
tuur, zeker net altijd gemakkelijk
te beleven, maar voor het viertal
om nooi te vergeten en om het
hele leven lang aan terug te
denken. Hun kostje hebben ze
gescharreld met het vertonen van
culturele films over Indonesië.
Sef was de chauffeur monteur,
Roel de expeditieleider, Peter de
filmoperateur en Jan de ver-

No. 46.   ZUIDERKRUIS,

Ned. emigrantenschip, Staat der Nederlanden,
gebouwd Oregon Shipb. Co., Portland, U.S.A.,
1944;

9126 b.r.t., 8500 p.k. (turbines, 1 schroef), 17 mijl;
850 emigranten, bem. 87. Vervoer van emigranten
naar Canada, Australië, Nieuw Zeeland.

zorger van het journaal. Ruim zes maanden lang hebben de inwoners van Linne voor het raam van de winkel van Beulen hun belevenissen in de verschillende landen gevolgd. Begin mei vertrokken de vier vrienden met hun jeep met het vrachtschip "Salatiga" van de Java Pacificlijn, op weg naar Honolulu naar India. Op 6 mei waren zij te Singepore waar zij even aan land gingen. Toen ging het weer verder over de Indische Oceaan naar

Madras, waar zij aan land gingen. Met de jeep natuurlijk. Zij doorkruisten India via Nellore, Bangalore, de hoofdstad New Delhi en andere grote en kleine steden, tot in het Himalaya gebergte. Via Pakistan en Perzië – of Iran, zoals dat tegenwoordig heet -, Irak en Syrië, kwamen ze in Israël, de gloednieuwe staat met de zeer oude naam. Wat wij uit de bijbelse geschiedenis weten, aanschouwden zij in levende lijve: Damascus,

de Libanon en Jeruzalem, de heilige stad. Verder ging de tocht via Egypte, waar zij te Alexandrië scheep gingen voor Europa. In Italië gingen ze weer aan land. Via Napels ging het naar Rome, waar het druk was vanwege het H. jaar pelgrims en waar zij de Nederlanders, die zij tegenkwamen verbaasden met hun tocht per jeep vanuit Indonesië. Verder naar het Noorden langs Italiaanse steden met klinkende namen als Floren-ce en Bologna, naar Zwitserland. En via dit natuurschoonrijke land naar Frankrijk. Uit Parijs kwam vorige week het bericht, dat zij nu gauw thuis zouden zijn. Intussen zijn ze alweer door gereden naar Brussel. En Linne zal de eerste Nederlandse plaats zijn waar zij hun avonturen in woord en beeld zullen laten herleven. Dan gaat de tocht weer verder. Want in alle vier de gezinnen zullen de jongens arriveren. En eerst als dat allemaal achter de rug is komt Sef thuis en begint voor hem het gewone leven weer. Het zal zeker vreemd zijn na enige soldatenjaren en zo'n reis. Nog even iets herstellen: wij

schreven hierboven dat de tocht via Egypte ging. Dit is niet juist. De jongens hebben Egypte niet gezien dan alleen vanaf een boot in Alexandrië. Egypte toonde zich tegenover de vier Nederlandse jongens heel weinig gastvrij. Kwam het misschien, omdat zij eerst Israël bezochten; de Egyptenaren moeten van de bewoners van de jonge staat niet al te veel hebben. Het viertal heeft heel wat moeite gedaan, om het land der pyramiden te bezoeken. Verzoeken bij allerlei autoriteiten, maar het resultaat was nihil. In Alexandrië in de haven was de Egyptische politie al heel onwelwillend. De jongelui werden bewaakt of ze misdadigers waren. En het moest hen in hun reportages in verschillende bladen van het hart, dat ze al heel wat

grenzen gepasseerd waren bij allerlei vreemde volken, maar dat ze overal behoorlijk behandeld waren. Alleen dat dekselse Egypte ...

De andere landen hebben de teleurstelling echter dubbel goed gemaakt. In Rome maakten de vrienden een audiëntie bij de H. Vader mee. En dagenlang hebben ze genoten van de kerken en andere kunstschaten. Tot besluit kunnen wij uit hun verhalen in dit Heilig Jaar 1950 geen beter stukje nemen, dan een dankbare beschouwing over Rome: "Zo'n stad als Rome zagen we nergens ! Het lijkt één groot museum en tegelijk is er geen stad zo levend als deze. Het lijkt één grote kerk, maar tevens geniet men nergens meer van de pracht en praal dan hier. Nooit meer zal men dat vergeten."

(De belevenissen van de vier militairen tijdens hun terugreis per jeep zijn in 19 ook in boekvorm verschenen. Het boek .. werd in.. uitgegeven en wordt soms nog antiquarisch aangeboden. Ik heb enkele jaren geleden een exemplaar op de kop kunnen tikken. Het boek telt .. blz en is met vele foto's geïllustreerd. R. Theu- nissen)

Nu de Feeter van het toneel gaat verdwijnen hebben wij gemeend niet te mogen nalaten een hartelijk woord van dank te brengen aan onze journalist: Koos de Valk.

Koos de Valk die trachtte te baggeren in de Feeter probeerde te ontdekken of Linne ontstaan is of reeds was van uit der eeuwen; mede of de bodem geen feiten bevatte of de bevolking van Linne afstamde van Franken, Germanen of Saksen. Of hij in dit laatste slagen zal weten wij niet, maar wel heeft hij ons overtuigd dat deze afstamming niet van de ...apen is. Kortom veel interessants heeft hij ons gegeven en menig uurtje werd hiermee prettig doorgebracht. Ofschoon hij naar Roermond vertrokken is heeft hij ook aan deze laatste Feeter zijn volle medewerking gegeven.

Koos onze algemene dank.

*De redactie
Th. Schuren
G. Schuren
H. Houben*

HALLUCINATIE

door Leo Koster

Bij alle lezingen en cursussen die gegeven worden in de gezamenlijke en gezellige ruimte van de Basisschool Triangel te Linne valt op dat je altijd direct plaats kunt nemen. Tafeltjes en stoelen staan boogvormig opgesteld. Zijn er te weinig dan worden er nog bijgeplaatst. Onlangs lag er op een tafel al weer het nieuwe, kleurige jaarprogramma 2009. In de pauze doet het handwerklokaal dienst als kantine, tafeltjes worden aan elkaar geschoven en een plastic tafelkleed wordt over de tafeltjes uitgerold. Hier wordt koffie, thee en fris geserveerd, soms staat er een rotanmandje waar geld in gedeponneerd kan worden. Na afloop worden kopjes en glazen opgeborgen in een vaatwasmachine die het zware werk mag doen en worden de plastic tafelkleden afgeveegd en netjes opgerold. De leerlingen merken aan niets dat deze ruimte door ons in gebruik is genomen. We vinden een en ander zo vanzelfsprekend, maar voor alle werkzaamheden worden

vrijwilligers ingezet. Een welgemeend compliment aan deze vrijwilligers. Tijdens de binnenles met als thema "paddenstoelen" d.d. 31-10-2008 stond het podium vol met Sinterklaascadeautjes. Ik dacht nog bij me zelf "dat hadden ze toch niet hoeven te doen". Maar met geen woord werd over die pakjes gesproken, maar wat was ik nieuwsgierig naar de inhoud van die pakjes. Paddenstoelen, daar ging het deze avond over. Maar Jan Hermans, onze geweldige voorzitter, kon het niet laten om al voor de geplande mossencursus het fraaie boekje "Mossen herkennen in het veld", samenstellers J. Hermans en J. Hannen, aan ons te presenteren. Door de geweldige informatie opgedaan tijdens de binnenles (afgesloten door een quiz), alsmede de informatie opgedaan tijdens de buitenlessen, ben ik begonnen te hallucineren. De inhoud van die Sinterklaascadeautjes liet me niet los.

Op een zeer koude avond in december sluip ik op mijn tenen naar de Triangel en met behulp van de hemelsleutel kan ik het gebouw betreden. Ik ben er echt voor gekleed, uiteraard in mijn vijfdelig en zwartkleurig mantelpakje, op mijn rode zwavelkop rust een franjehoed, de revers zijn voorzien van een tiental meniezwammetjes. Ik wandel door de gang en kruip het podium op en ga op zoek naar de grootste jutezak. Ik was er al bang voor maar de inhoud bestaat geheel uit paddestoelen.

Ik vervolg mijn weg via de doolhofzwam en met behulp van enkele vuurstenen en een tonderzwam wordt een donkere ruimte zichtbaar als zijnde een sfeervol acht kerststerren restaurant "Geel Hoorntje". Aan de wanden hangt een gedroogd Judasoor en een fraai geweizwam. In een hoek staat een vals elfenbankje, hierop heeft een heksenboleet plaats genomen. Met dodemansvingers pak ik de menukaart van de tafel. Op deze eenvoudige menukaart, geklemd tussen twee waiertjes, pronkt een valse hanenkam en een uitgedroogd

hazepootje. Als voorgerecht kies ik voor een stukje brood bestreken met botercollybia en belegd met een stukje blauwe kaaszwam. Omdat de kok mij kent als iemand die graag met zijn handen eet, biedt hij mij een kluifjeszwam aan. De keus voor het hoofdgerecht is niet zo eenvoudig, maar ik kies voor gele aardappelbovisten, met een biefstukzwam en gelardeerd met stukjes spekzwoerdzwam. Naast de kom met bijgeleverde pittige saus ligt een handig oorlepeltje. Als nagerecht kies ik voor een schaaltje okerkleurige vezeltruffels. Omdat ik vaste klant ben krijg ik van de heer des huizes een slaapmuts in de vorm van een Jägermeister geserveerd in een oranjegeel trechtertje. Een trio zorgt voor rustige achtergrondmuziek, één van de bandleden is getooid in blote

biljetjeszwammen doch een plooirokje maakt ze onzichtbaar. Voldaan en tevreden keer ik huiswaarts. Via een trapje klim ik in mijn bedstee waar een met veenmos gevulde slaapzak op me wacht, de deurtjes worden

netjes gesloten en als een blok val ik in een diepe slaap. Plotseling wordt ik met veel kabaal gewekt, mijn vrouw wekt me, "Leo, de kleinkinderen komen zo".

DE GRENS VAN STEVENSWEERT TOT BUDEL

door M. Wieërs

Op **vrijdag 30 januari** houdt de heer Thieu Wieërs een lezing over **de grens van Stevensweert tot Budel**. De lezing vindt plaats in de centrale ruimte van **Basis-school Triangel, Linnerhof 36 te Linne** en begint om **20.00 uur**.

Thieu Wieërs, vroeger wiskundeleraar bij de Kruisheren te Maaseik, bestuurslid van de Geschieden Heemkundige Kring "het Land van Thorn", is bekend als genealoog, als redacteur van "De Kroetwès" en als auteur van werken over de Bokkenrijders in het Maasland, boerderij Haegerhof te Geistingen, soldaten van Napoleon en andere.

"Wij zullen U met assen lonen" over de bokkenrijders uit de Belgisch-Limburgse noordoosthoek is een klassieker in zijn genre.

Zijn lezingen zijn niet alleen degelijk onderbouwd, maar worden ook gepresenteerd in zijn eigen humoristische stijl. De toepasselijke anekdoten zijn een lust voor het oor.

Zonder al het gras voor de voeten van de spreker weg te maaien kunnen we een tipje van de sluier over de inhoud van de lezing voorzichtig oplichten.

In 1812, na de veldtocht in Rusland, liep het rijk van Napoleon ten einde. Het Congres van Wenen (1814-1815) besloot toen tot de stichting van het "Koninkrijk der Nederlanden" onder Willem I van Oranje-Nassau. Noord en Zuid werden samengevoegd om een buffer te vormen tegen Frankrijk. Willem I had veel meer gewild, maar dit was te veel gevraagd voor Pruisen en Engeland.

Het "Koninkrijk der Nederlanden" kende een moeizame start. Vrijheid van godsdienst, "Hollands rekenen", taalpolitiek, aflossing door het zuiden van noordelijke schulden en een onevenredige vertegenwoordiging in het parlement waren o.a. oorzaken hiervan. Het zuiden had

toen 60% van de bevolking en maar 50% van de zetels in het parlement en de verhouding uitgedrukt in het aantal ministers was nog ongunstiger. Ook de verkeerde reacties hierop van Willem I wakkerden onrust aan. Gestook vanuit Frankrijk, de katholieke Kerk, de liberalen en de franstaligen versterkten dit nog. In september 1830 ontstond in Brussel een "hongeroproer" waarop werd ingespeeld door agitatoren. De "Stomme van Portici" was een "leuke" start, maar de opstand was vooraf gepland.

Het "Zuiden" (België, Nederlands Limburg en Luxemburg) verklaarde zich dan onafhankelijk. Sommige, niet alle, Europese mogendheden steunden dit. Het "Noorden" viel zowat terug op zijn vroegere gebied en België nam de rest (dus ook Nederlands-Limburg !!!). Willem I greep militair in, maar werd gestopt onder Engelse en Franse politieke druk en de dreiging om Franse troepen te sturen. De grootmachten kwamen opnieuw samen, wat resulteerde in o.a. **de opdeling van Limburg.**

België aanvaardde met tegenzin, maar Willem I boog nog niet en

Nederlands-Limburg – behalve Maastricht en St.-Pieter – bleef bij België. Pas in 1839 ging Willem door de knieën en werd de grens vastgelegd. Het duurde nog tot 1843 eer de grens definitief vastlag. Daarom dragen de grenspalen het jaartal

1843, het jaar dat het Verdrag van Maastricht werd afgesloten.

In onze omgeving was de “Londense” grens een rechte lijn die dikwijls dwars door gemeenschappen liep: van de Kolen-griend (Stevensweert) aan de Maas tot Budel.

Bijvoorbeeld Neeritter verloor de helft van zijn grondgebied en zijn inwoners door deze splitsing. Waarom plaatste men telkens een grenspaal aan beide oevers van de Maas? Hoe zagen de grenspalen er uit en hoe moesten ze geplaatst worden? Waarom staan ze waar ze nu staan? Hoe bepaalde men de grens ter plekke? Wie staat in voor onderhoud, herplaatsing...?

Hoe reageerden de bevolking en de besturen op de nieuwe situatie? Verhuisde men? Van

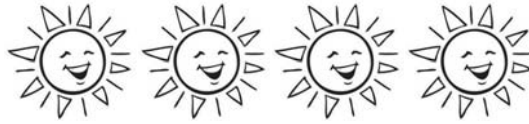
Noord naar Zuid of ook omgekeerd? Wie en waarom? Bestaan hierover objectieve cijfers?

Smokkel? Welke invloed kreeg de grens tijdens de Eerste Wereldoorlog (werd de elektrische draad een “ijzeren gordijn”)? Wanneer werd de grens een feit in de geesten?

Ook in Maaseik en omgeving zijn er “probleempjes” geweest. De Maas als grens? De brug over de Maas (nu Pater Sangersbrug)? Douanekantoren? Wie hield waar de wacht?

We verwachten een grote opkomst. Allen welkom.

“IN HET ZONNETJE”

door het bestuur

Landschapsvereniging “de Kringloop” bestaat al een hele tijd, en we groeien nog steeds. We zijn heel blij met zoveel trouwe leden. Een aantal leden zijn reeds 30 jaar lid van onze vereniging en die willen wij eens in het zonnetje zetten.

De jubilarissen van 1978 - 2008 :

Dhr. H. Pauli, Linne
Mevr. E. Hannen, Herten
Dhr. A. Bonne, Merkelbeek
Dhr. P. Hermans, Bunde
Dhr. P. Sampers, Linne
Dhr. P. Gillissen, Linne
Mevr. Vossen, Linne
Dhr. A. Uijen, Maasbracht
Dhr. R. Aben, Linne
Dhr. W. Klerckx, Linne
Mevr. M. Bakker, Echt
Dhr. Chr. Smeets, Linne
Mevr. B. Schuren-Kurvers, Linne
Mevr. I. Verhees, Linne
Mevr. G. Schuren-Mestrom,
Linne
Dhr. M. Dings, Linne
Dhr. J. Hansen, Linne
Mevr. F. Obers, Herten
Dhr. Th. van Pol, Linne
Dhr. J. P. M. Meerten, Linne
Dhr. L. Baars, Linne

Dhr. K. Welters, Maasbracht.
Mevr. J. Schlicher, Linne
Mevr. I. Ververs-Sampers, Linne
Dhr. W. Smulders, Linne
Mevr. J. Diederer, Linne
Dhr. H. Evers, Linne
Mevr. T. Thijssen, Linne
Mevr. T. Hulsbosch, Linne

Maar de kroon wordt gespannen door mevr. M. Hermans-Hansen uit Linne, en dhr. J. Hermans, onze voorzitter. Zij zijn beiden al vanaf de oprichting van onze vereniging lid van “de Kringloop” en dat is al 34 jaar!!!

Een DANK JE WEL voor jullie trouw lidmaatschap, en we hopen dat U allen nog lang zult genieten van onze activiteiten.